Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулиньского.

Письма принимають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 103. Четверъ 9 (21) Мая 1891. **Рôкъ I.**

Наслѣдки упору королевои Наталіи.

Вчера подали мы коротенько вѣсти, якй наспѣли зъ Бѣлграду о выдаленю королевои Наталіи и о сценахъ, якй то выдаленє выкликало. Показує ся, що Бѣлградъ побачивъ на своихъ улицяхъ въ понедѣлокъ по полудни досыть грôзный образъ революціи и то революціи, небувалои доси нѣгде, бо революціи, выкликанои упоромъ женщины. Можна всѣляко судити о королевôй Наталіи, можна єи яко печаливу матерь и нещасливу жѣнку любити и поважати, можна сожалѣти надъ єи судьбою, але все таки мимо всякихъ симпатій для неи, мусить каждый признати, що єсть то женщина пристрастна, загониста и завзята, котру, навѣть судьба власнои дитины не могла вôдстрашити вôдъ кроку, котрый не лишь не мôгъ ѣй нѣчого помочи, але навѣть мôгъ дуже значно пошкодити дитинѣ на престолѣ, за котрою она такъ дуже побиває ся. Королева Наталія, видко, сказала собѣ: „Най не буде нѣ тобѣ, нѣ менѣ“, и въ своѣй злости и ненависти до Миляна, забула на власного сына, забула на край и нарôдъ, котрый принявъ єи до себе, а котрый теперь черезъ ню бувъ выставленый на найбôльшу небезпечнôсть.

Сцены, якй проявили ся въ понедѣлокъ въ Бѣлградѣ, не дають анѣ на хвильку сумнѣву, що они були вже заздалегôдъ приготовленй и що въ нихъ певно непослѣдну ролю грала опозиція, стояча пôдъ проводомъ Гарашанина, першого дорадника Наталіи а найбôльшого ворога Миляна и теперѣшного правительства та верховодячои теперь въ краю партіи. За то, що стало ся въ Бѣлградѣ, не можна по нашôй думцѣ винувати анѣ правительства анѣ реґентôвъ, оденъ хиба лишь закидъ можна имъ зробити, що они, пôзнавши вже добре упоръ королевои Наталіи, не выступили зъ цѣлою енерґією, та не постарались зъ горы о то, щобы не прийшло до такихъ сценъ, якй наступили. Здає ся, що правительство перечислило ся и за надто вѣрило въ матерну любовь Наталіи; оно знало, що безъ упору до послѣднои хвилѣ не обôйдесь, але мабуть не припускало, що прийде ажь до формальнои войны и проливу крови. Здаєсь, що правительство хотѣло бодай передъ свѣтомъ укрыти, що силою мусить вывозити королеву зъ краю, бо ще въ суботу розпущено зъ Бѣлграду вѣсть, що президентъ міністрôвъ Пашичь и міністеръ дѣлъ внутрѣшныхъ Джая конферували дуже довго зъ королевою и остаточно довели до того, що Наталія згодила ся выѣхати до десять днѣвъ зъ Сербіи. Королева очевидно анѣ не думала добровôльно выѣзджати, але свѣтъ мôгъ бы бувъ все таки думати, що она на то пристала. Коли жь правительство не видѣло иншои рады, якъ лишь силою вывезти королеву зъ краю, то настали сцены, якй мы вже вчера подали. Нарôдъ ставувъ въ оборонѣ королевои. Жандармôвъ и войско прогнано, конѣ выпряжено вôдъ воза, а королеву завезено назадъ до єи палаты. Въ мѣстѣ настала формальна революція; мѣжь народомъ, а войскомъ прийшло до кровавои бійки, въ котрôй погибло зъ обохъ сторôнъ богато людей и богато єсть покалѣченыхъ, а найцѣкавѣйше єсть то, що здаєсь и войско симпатизувало зъ симъ новымъ рухомъ въ мѣстѣ, бо въ першôй хвили всюды уступало передъ народомъ, котрый бувъ въ найвысшôй мѣрѣ обуреный на правительство и заєдно кричавъ: „Прочь зъ Пашичемъ! Прочь зъ правительствомъ и реґентами!“

Правительство однакожь мимо того всего поставило на своѣмъ. Молодого короля Александра вывезено зъ палаты въ мѣстѣ до крѣпости Топчідеру заразъ пôдъ самымъ Бѣлградомъ, очевидно, щобы вôнъ не бувъ свѣдкомъ, того, якъ поступають зъ єго матерію, а королеву привезено вчера рано пôдъ сильною ескортою на дворець зелѣзницѣ и зъ вôдси вывезено єи до Земуня (Семлина) на австрійскôй сторонѣ. Мимо того въ мѣстѣ не наставъ спокôй и умы нѣякъ не успокоили ся. Нарôдъ єсть до найвысшого степеня роздразненый и обуреный и въ Бѣлградѣ кипить якъ въ котлѣ. Вчерашнй вечернй телеґрамы принесли вправдѣ вѣсть, що въ Бѣлградѣ зроблено вже порядокъ и наставъ спокôй, але все таки каже ся, що обуренє противъ правительства, реґентôвъ, Милана и міністра вôйны єсть страшенне и що можна побоювати ся дальшихъ розрухôвъ.

Зъ найновѣйшихъ вѣстей зъ Бѣлграду нотуємо ще слѣдуючй:

Черезъ цѣлу нôчь зъ понедѣлка на вторникъ панувавъ въ мѣстѣ неспокôй; по улицяхъ снувало ся войско, якъ бы въ часѣ облоги. По пôвночи зôбрали ся реґенты и міністры на нараду и ухвалили безусловно вывезти королеву досвѣта зъ мѣста и краю. Цѣлымъ ґар-

24

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера).

(Дальше).

Антошко пустивъ ся бѣгчи напередъ, Гануська вхопила єго за полотнянку и придержала:

— Попращай ся, — промовила.

Почали цѣлуватись у самыхъ дверяхъ. Натовпъ ухопивъ ихъ зъ собою, выпхавъ на перонъ и розбѣгъ ся.

— Памятайже, Антошку!.. — почала Гануська.

— Сѣдати! — кликавъ кондукторъ.

Антошко почавъ бѣгчи зъ другими, кличучи:

— До Дембицѣ, до Дембицѣ!

— За чимъ? — вôдозвавъ ся якійсь голосъ зъ воза.

— На роботу! — вôдповѣвъ Антошко.

— При зелѣзници?

— При зелѣзници!

— Сѣдай, брате, поѣдемо разомъ и я туды ѣду по те саме.

Плечистый хлопъ, у вытертôмъ войсковôмъ мундурѣ, отворивъ дверѣ воза и подавъ руку Антошкови. Полохливй жѣнки дивились за нимъ. Познимали мовчки плахты, вынимаючи зъ нихъ хлѣбъ, масло, сыръ, кусникъ солонины и ледви до пôвъ надпиту фляшку горѣвки. Антошко, выхиливши ся зъ воза, вôдбиравъ. Хлопъ у мундурѣ моргавъ покмѣтно очима, а побачивши фляшку зъ горѣвкою засмѣявъ ся щиро.

Гануська вылѣзла по сходахъ до дверей зелѣзничного воза, стала на пальцѣ, Антошко поцѣлувавъ єи.

— Уважай! — шепнула, показуючи очима на хлопа въ мундурѣ.

Антошко розсмѣявъ ся, що мало значити, що вôнъ не дасть ся. Вытягнувъ руку до кумцѣ и притиснувъ єи руку до устъ.

— Радьте собѣ, якъ можете!...

— Кобы лишь ты собѣ порадивъ, — вôдповѣла кумця; — мы не загинемо.

— Та памятай, Антошку, хочь бы тебе навѣть шѣстку коштовало за написанє карты, то пôшли намъ, якъ лишь розглянешь ся! — просила Гануська.

Антошко сумный и блѣдый вдивлявъ ся въ жѣнку, вôдповѣдаючи кивненємъ головы. Дзвôнокъ ударивъ, машина засвистала, кондукторы повыскакували на свои мѣсця, потягъ рушивъ зъ мѣсця.

— А вертай же — кликала Гануська.

Кумця махала рукою. Антошко, осмѣхненый сумно, дививъ ся на жѣнку.

Потягъ щезавъ зъ очей. Антошкова бѣла полотнянка маячѣла на темнявôмъ тлѣ, поки не розплынулась въ далѣючôй синявѣ. Гануська все ще дивилась.

— Стало ся, чогось хотѣла — приповѣла кумця.

Задумана жѣнка мовчала. Вернули до салѣ, купили склянку пива и хлѣбеня. Попивали разомъ обоє по троха и вôдпочивали.

— Тяжко десятьма пальцями прийти до кусника землѣ — вôдозвала ся кумця.

— Якъ бы легко то и дурный Францко мавъ бы своє поле, — вôдповѣла Гануська зъ резономъ.

— Якъ панъ Бôгъ дасть, такъ и буде. Ходѣмъ въ мѣсто.

Поскладали плахты въ хустки, накрыли ся ними, поклонились людямъ и пôйшли.

Молода жѣнка такожь не лежала. Щодень на роботѣ, то у людей, то въ дворѣ. Кумця варила страву для себе й для неи, то носила ѣй у поле. Заробленый та закутаный въ скрини грôшь вже не належавъ до неи але до тои живительки, що розстелювалась шматомъ передъ вôкнами єи хаты.

Вечерами пряли разомъ въ хатѣ кумцѣ, а въ недѣлю сѣдали на граничный конець и дивились на шматъ землѣ, обведеный довкола зеленою стяжкою межѣ, якъ на свою власнôсть. Вдивившись въ неи, имъ здавало ся, що та земля жиє, рушаєсь, вôддыхає, отъ що-лишь не промовить. Дивлячись, мимоволѣ шептали: свята! радй були якъ найборше ссати єи, вытягати зъ неи кôлько лишь дасть ся, зъ горячковостію та лакôмствомъ людей, що роять о посѣданю.

Вѣсть о выѣздѣ Антошка на будову при будовѣ новои зелѣзницѣ, не знати якимъ способомъ, рознеслась по селѣ. Мабуть самъ жидъ боявъ ся вытыкôвъ двора и господарѣвъ, сказавъ людямъ, ужалюючи ся на невдячнôсть Антошка, що утѣкъ въ найприкрійшій робôтный часъ.

нізономъ обзаджено всѣ улицѣ, котрыми мала королева переѣзджати. Прихильники королевои старали ся по̂дбурювати наро̂дъ а особливо повышукували бѣдни̂ жѣнки, котри̂ колись до̂ставали яки̂сь запомоги во̂дъ королевои и казали имъ вмѣшати ся мѣжь товпу. Жѣнки ти̂ зъ плачемъ и проклонами кидались передъ войско, а дѣтемъ казали кидати камѣнемъ.

Показує ся дѣйстно правдою, що правительство хотѣло зъ разу вывезти королеву зовсѣмъ тихо, такъ, щобы то выглядало, що то нѣбы она сама доброво̂льно выѣзджає, але насамперeдъ зробивъ похибку префектъ поліціи, котрый дуже довго переговорювавъ зъ королевою и давъ черезъ то часъ єи прихильникамъ зо̂брати товпы людей а во̂дтакъ, позволивъ ѣй ще взяти зъ собою три дворски̂ екіпажѣ зъ свитою и службою, замѣсть всадити єи просто до воза и вывезти. Коли королева побачила, що на дворѣ зо̂брало ся вже досыть людей отворила во̂кна и стала кричати та кликати о помо̂чь.

Вчера досвѣта явивъ ся у королевои префектъ поліціи и заявивъ ѣй, що она мусить заразъ выносити ся зъ мѣста и краю; єи взяли такъ якъ спала и всадили до воза та повезли по̂дъ сильною ескортою на дворецъ. Мимо того, що то дѣялось досвѣта, було на бо̂чныхъ улицяхъ повно людей, котри̂ во̂дводили королеву ажь на дворецъ. Кажуть, що въ мѣстѣ настало велике розъяренє головно длятого, що коли въ понедѣлокъ явила ся у правительства депутація бѣлградскихъ горожанъ, приобѣцяло правительство, що не ужиє нѣякого насильства противъ королевои, а тымчасомъ стало ся инакше; лишь то приреченє було причиною, що въ понедѣлокъ по полудни наро̂дъ бувъ трохи успокоивъ ся.

По̂дчасъ розрухо̂въ въ понедѣлокъ убито 7 людей а множество покалѣчено; досыть сказати, що въ одно̂мъ во̂ддѣлѣ кавалеріи нема анѣ одного вояка або офіцира, котрый не бувъ бы раненый, хочь раны суть по найбо̂льшо̂й части легки̂. Суть однакожь и люде, котрыхъ тяжко поранено. Въ розрухахъ брали участь кро̂мъ студенто̂въ, омладинисто̂въ, такожь и купцѣ та мѣщане. Богато людей арештовано.

Королева станула въ Земуни въ Европейско̂мъ готели и заняла тамъ 4 комнаты. За нею поѣхало туды множество єи прихильнико̂въ и, якъ кажуть, вчера вже принимала она ажь 600 візитъ. Зъ Земуня доносять, що Наталія перебуде тамъ лишь коротко и выѣде до Румуніи.

Въ Бѣлградѣ не наставъ ще и до нинѣ повный споко̂й а найбо̂льше негодованє выкликують вѣсти и поодинокихъ сценахъ, яки̂ розгравали ся, коли власти взяли ся силою вывозити королеву. Оповѣдають, що молодый король плакавъ довѣдавшись о то̂мъ, що стало ся. Міністра фінансо̂въ покликано телеґрафічно зъ Вѣдня до Бѣлграду а для удержаня покою въ мѣстѣ заряджено якъ найбо̂льши̂ средства осторожности и покликано войско зъ провінціи. Вчера по полудни стали були люде зновъ збирати ся на улицяхъ але войско ихъ розо̂гнало. Всѣ ґазеты вчера сконфісковано, вышла лишь урядова ґазета, котра оповѣстила розпорядженя реґентіи, по̂сля котрого королева Наталія має ажь до повнолѣтности короля Александра перебувати за границею.

Зъ провінціи надходять такожь непокоячи̂ вѣсти, наро̂дъ зачинає бурити ся. Въ само̂мъ Бѣлградѣ боять ся дуже, щобы по̂дчасъ похорону жертвъ понедѣлковыхъ розрухо̂въ не прийшло до якихъ новыхъ ексцесо̂въ и для того наказано, що похоронъ має во̂дбути ся зовсѣмъ тихо. Найбо̂льше однакожь боять ся того, щобы наро̂дъ зъ провінціи не кинувъ ся масами до столицѣ и длятого доокола мѣста розставлено сильный кордонъ войсковый.

Ото суть перши̂ найсумнѣйши̂ наслѣдки упору королевои Наталіи, але заразомъ и вины короля Миляна и щастє буде, коли лишь на нихъ зако̂нчить ся. Молодому королеви не устелили єго родичѣ цвѣтами дороги и нинѣ вже можна сумнѣвати ся, чи такъ страшно скомпромітована династія Обреновичѣвъ буде могла ще довго удержатись на сербско̂мъ престолѣ.

Переглядъ політичный.

Зъ Вѣдня доносять, що позаякъ задля короткости часу наставъ сумнѣвъ, чи буджетъ буде можна ще сеи сесіи ухвалити, то повстала гадка розписати загальну дебату буджетову ще закимъ будутъ выготовлени̂ всѣ справозданя поодинокихъ частей буджету.

По̂сля комунікату комітету ческои выставы въ Празѣ приѣде Є. Вел. Цѣсарь на выставу въ першихъ дняхъ червня. Ходить чутка, що на выставу має такожь приѣхати и Архікн. Альбрехтъ.

Є. Вел. Цѣсарь принимавъ оногды на довшо̂й авдієнціи президента угорского кабінету ґр. Сапаріого, котрый конферувавъ во̂дтакъ довшій часъ зъ Міністромъ дѣлъ внутрѣшныхъ ґр. Кальнокимъ.

Межи Австро-Угорщиною зъ однои, а Италією зъ другои стороны, розпочались вже переговоры въ справѣ заключеня угоды торговельнои на по̂дставѣ порозумѣня, яке настало у Вѣдни по̂дчасъ переговоро̂въ въ справѣ австро-нѣмецкои угоды торговельнои.

Зъ Петербурга доносять, що оногды выбралась нова місія православна по̂дъ проводомъ двохъ знаменитыхъ проповѣднико̂въ православія. Правительство постановило якъ зачувати, завести въ Москвѣ таки̂ сами̂ строги̂ мѣры противъ жидо̂въ якъ въ Петербурзѣ.

Правдиви̂ причины кризы въ Португаліи ще доси не зовсѣмъ ясни̂, але здаєсь, що найголовнѣйшою причиною цѣлого заколоту въ се̂мъ краю, була таки революція въ споро̂дненої Бразиліи, зъ котрою Португалія стояла въ тѣсно̂й звязи торговельно̂й. Щастє ще для Португаліи, що до теперѣшного заколоту не причинилась и Анґлія своими претенсіями въ Африцѣ. Якъ вже звѣстно, пристала Анґлія на продовженє провізоричного стану спору африканьского, а теперь ще зачувати, що Анґлія поробила Португаліи въ Африцѣ навѣть значни̂ концесіи.

Сербскій міністеръ во̂йны, Раша-Милетичь, подавъ ся бувъ длятого до дімісіи, що рада міністра зъ огляду на теперѣшный мирный станъ и зъ огляду на фінансы Сербіи не хотѣла згодити на по̂двысшенє кадръ арміи.

Новинки.

— **Именованя и перенесеня.** Ц. к. Дирекція скарбова именувала по̂дофіцира Арнольда Манра асистентомъ мытовымъ. — Ц. к. краєва Рада шко̂льна именувала учителя Ив. Солеского сталымъ учителемъ при мужеско̂й школѣ св. Анны, а Якова Ґавґля сталымъ учителемъ при школѣ им. Чацкого у Львовѣ. — Дирекція почтъ и телеґрафо̂въ перенесла Віктора Кучиньского зъ Бялои до Стрыя и Адольфа Ковлера зо̂ Стрыя до Коломыѣ.

— **Головный рускій комітетъ выборчій** затвердивъ кандидатуру п. Володимира Мандичевского, начальника суду въ Сѣнявѣ на посла до Рады державнои зъ округа выборчого громадъ сѣльскихъ Ярославъ-Чешановъ.

Гулиха опамятала ся по весѣлю, не хотѣла во̂ддати десять морґо̂въ и не дала. Кликали єи до попа, не по̂йшла, а що бояла ся, абы не выгнали зъ церкви, ѣздила на богослуженя въ сусѣдне село. Тай не було рады зъ бабою. Люде смѣяли ся зъ во̂йта, во̂йтиха кляла, що ся влѣзло, Грицько дививъ ся на Марину тымъ окомъ, що на пса, але не було рады, баба й не дрогнула.

Молоди̂ осѣли въ хатѣ на то̂мъ ґрунтѣ, що купивъ бувъ во̂йтъ. Не богато було роботы Грицькови на пять морґахъ, парубокъ бувъ до коней, а Марина встыдала ся за поступокъ матери, бояла ся свекры, а передъ чоловѣкомъ була несмѣла. У власно̂й хатѣ, мовъ у службѣ гарувала, абы лишь догодити свому чоловѣкови, та не стягнути вымо̂вокъ єго батько̂въ.

Во̂йтиха пестила одинака, Марина єму служила, а Грицько вылежувавъ ся на сонци, ѣвъ добре, помѣтувавъ ся жѣнкою та людьми, встававъ по̂зно, уживавъ щастя якъ мо̂гъ, та якъ умѣвъ.

— Та най во̂дпо̂чне, закимъ прийдуть клопоты — думавъ во̂йтъ, поглядаючи на червони̂ лиця и здуфало̂сть сына. — Во̂нъ и такъ буде богачь, що я до него и не умывъ ся, най лишь стара очи замкне!...

И гордивъ ся и дувъ ся, осмѣхавъ ся потайно та затиравъ руки.

Перши̂й жидъ розповѣвъ Грицькови, що Антошка нема въ селѣ.

— Я єго выправивъ, — шепнувъ, — а що маєте робити, знаєте лѣпше нѣжь я.

Моргнувъ на Грицька однымъ окомъ.

— Вы? — Грицько вытрѣщивъ очи.

— Для васъ, — додавъ жидъ зъ натискомъ, — але и вы о минѣ не забудьте!...

Грицько осмѣхнувъ ся ласкаво.

— Ну, то я тобѣ зъорю кусень поля по̂дъ жито.

Мортко потрясъ, кланяючись, ярмуркою. Я видѣвъ єи вчера, — шепотѣвъ тихо, — *файна!* Якось трохи побѣлѣла, кучить ся ѣй безъ хлопа.

Грицько постоявъ, подумавъ, выпивъ чарку горѣвки, обернувъ ся на запятку й по̂йшовъ.

— Дай Боже щастя! — кликавъ за нимъ жидъ.

Грицько кивнувъ до него рукою и щезъ помѣжь деревами.

Волочивъ ся по селу, але не смѣвъ заглянути до Антошковои хаты, боявъ ся людского ока. Зайшовъ до матери, выслухавъ мовчки жалѣвъ до Марину, не хотѣвъ ѣсти кашѣ зъ солониною, заждавъ до смерку, поцѣлувавъ матѣрь въ руку й по̂йшовъ.

— Щось нудить ся хлопець. Єму прикро сидѣти заєдно при то̂й дурно̂й зызооко̂й.... Бо що бувъ мавъ хочь велике господарство.... Пождижь ты стара чаро̂внице!...

Во̂йтиха впала въ зло̂сть, а Грицько скрадавъ ся во̂дъ стороны огородо̂въ до Антошковои хаты. Притуливъ лице до шибъ й, розглядаючи ся поволи въ потемкахъ, пересвѣдчивъ ся, що хата була пуста. По̂до̂йшовъ до дверей, дверѣ замкнени̂. Вернувъ на дорогу й по̂мчавъ просто по̂дъ хату кумцѣ.

Гануська шила при свѣтлѣ. Кумця оповѣдала щось веселе, бо молодиця що хвилѣ переставала шити й смѣяла ся, показуючи бѣли̂ зубы. Грицько дививъ ся, оперши ся на пло̂тъ. И во̂нъ радъ бувъ бути зъ ними въ хатѣ, и смѣяти ся, и збыткувати разомъ зъ ними.... На гадку прийшла єму Марина, сумна, залякана, мовчалива, стрѣляюча очима въ боки на лѣво й на право. Въ души заклявъ горячо, поступивъ крокъ напередъ, але вернувъ ся.

— Нагонять, — подумавъ, набере ся чоловѣкъ встыду, а най ще впаду въ зло̂сть?

Подавъ ся назадъ и, сховавъ ся за пло̂тъ, поглядавъ безнастанно на Гануську, на єи повни̂ голуби̂ очи и бѣли̂ зубы. Въ нѣмъ почала зрастати пристрасть, варитись, кипѣти, єго кинуло въ холодни̂ дрощѣ, середъ темряви и тишины чувъ шумъ въ своѣй головѣ и битє власного серця.

Не тямивъ, якъ довго стоявъ и дививъ ся, нагло свѣтло погасло. За хвильку заскрипѣли дверѣ, въ бѣло̂й спо̂дницѣ пересунула ся Гануська й щезла на дорозѣ въ тѣни липъ.

Грицько выпрямивъ ся, вытягнувъ, подумавъ хвилинку и, поза городы добѣгъ до хаты Антошка. Притаѣвши ся за деревомъ, очѣкувавъ.

Молодиця спѣвала собѣ на во̂двагу.

— Гануськo! — обо̂звавъ ся приглушеный голосъ зъ поза корчѣвъ.

Перелякана молодиця станула.

— Не бо̂й ся, се я.

— Хто?

— Грицько... Чи ты вже про мене забула?

(Дальше буде.)

— **Кандидатомъ на посла** до Рады державнои зъ округа Ярославъ-Чешяновъ назначивъ центральный польскій комітетъ выборчій въ порозумѣню зъ комітетами повѣтовыми и по вôдступленю п. Мицевского вôдъ кандидованя, ґр. Володислава Козєбродского.

— **Затьмѣнє мѣсяця** припадає сего року якъ разъ на повню въ суботу дня 23 мая. Затьмѣнє то розпочинаєсь вже о 6 год. 14 мінутъ вечеромъ, а скôнчить ся о 9 год. 51 мінутъ. У насъ буде єго видко вôдъ 8 годины 37 мінутъ, бо ажь о тôй порѣ у насъ мѣсяцъ зôйде.

— **Запомоги зъ фонду промыслового** одержали: Володиславъ Нѣмчиновскій, Павло Придаткевичь, Павло Прокоповичь и Иванъ Бѣленькій, всѣ ученики вѣденьского музею політехнічного, по 5 зр. мѣсячно яко доповнєнє побираныхъ до теперь стипендій.

— **Школа промыслова у Львовѣ.** Є. Вел. Цѣсарь затвердивъ актъ основаня сего заведеня державного а рôвночасно затверджено также плянъ орґанізаційный вôдповѣдно до жадань рады мѣскои. Не всѣ курсы въ сѣмъ заведеню будуть вôдъ разу вôдкрытî а наступить то постепенно въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Вôдкрытє тои школы наступить рѣшучо дня 1 вересня с. р. и до того часу мусить будынокъ бути зовсѣмъ готовый.

— **Новый урядъ телеґрафічный** въ полученю зъ урядомъ почтовымъ вôдкрыто зъ днемъ 16 мая въ Яжôвску пов. новосанчѣвского.

— **Въ Лиентычахъ** засновало ся товариство „Власна помôчь“ а въ пятницю минувшого тыждня вôдбули ся перші загальні зборы сего товариства. Выдѣлъ той заразъ по выборѣ уконституовавъ ся въ той способъ, що выбравъ головою о. Хавалка, заступникомъ головы п. Павла Кирчова, учителя п. Дриґинича секретаремъ, Панька Иванцева склепаремъ и Михайла Струка касієромъ; заступниками выдѣловыхъ выбрано Андруся Бертика и Ивана Кизиму. „Власна помôчь“ має вже теперь 100 зр. маєтку въ натурѣ и грошехъ.

— **Руски школы въ Хорватіи.** Справозданє зо стану школъ въ Хорватіи за минувшій рôкъ выказує, що тамъ були и двѣ школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Очевидно мусять тî школы и теперь тамъ бути. Суть то певно школы въ рускихъ кольоніяхъ, що розкинені въ т. зв. Бачцѣ вôдъ Осѣка ажь по Новый садъ по обохъ бокахъ Дунаю.

— **Скажені псы** зачинають чимъ разъ больше проявлятись. Оденъ такій песъ наробивъ оногды въ Дрогобичи страшного нещастя, бо покусавъ ажь 16 особъ. Часъ бы, щобы люде мались на осторожности и не спускали псôвъ бодай якійсь часъ зъ припоны.

— **Инфлюєнца въ парляментѣ.** Въ Лондонѣ настала теперь сильна инфлюєнця (смотолока) и на ню занедужало такъ богато членôвъ анґлійского правительства и послôвъ що посолъ Кольдвель поставивъ бувъ внесенє передъ лат. Зелеными святами, щобы міністерство пôдчасъ святъ приказало добре выкурити парляментъ и знищити тî звѣрятка що выкликують инфлюєнцу.

Всячина.

— **Хрущѣ маєвî** появились сего року якъ у насъ такъ и въ другихъ краяхъ въ дуже великôй масѣ, только, що въ другихъ краяхъ люде ихъ нищать, а у насъ кажуть: „Най собѣ лѣтають здоровî!“ Ось якъ роблять люде въ Каринтіи: тамъ въ селѣ Крумпендорфѣ назбирали школярѣ вôдъ 30 цвѣтня до 9 мая міліонъ 239.670 штукъ хрущѣвъ. Рахуючи на оденъ кільоґрамъ (2 фунты) по тысячу шѣстьдесять штукъ хрущѣвъ, дає то на вагу больше якъ 11 и пôвъ сотнара, або на мѣру, рахуючи 450 штукъ на літру, 27 и пôвъ гектолітра. Рада громадска вызначила за то найпильнѣйшимъ школярикамъ-збирачамъ 10 зр. нагороды. Не вадило бы и у насъ такъ робити.

— **Зъ краю саранчѣ.** Зъ Тлемцемъ, мѣста въ Альжірѣ, въ пôвнôчнôй Африцѣ доносять, що тамъ спадає саранча безустанно такими масами, що годѣ єи вынищити и нема вже на ню нѣякого ратунку. Люде, що приѣхали зъ Марокко, розповѣдають, що ѣхали 33 днѣвъ полями густо вкрытыми саранчею, котра все такъ знищила, що лишилась лишь пуста чорна земля. Тамошні люде не могучи выбити живои саранчѣ, то стараютъ ся бодай недопустити, щобы она тутъ лишила розплодокъ и длятого ходять на поля зъ рыскалями та мѣшками або корытцями, та выкопують зъ землѣ яєчка саранчѣ. Люде тî вертаючи вечеромъ домôвъ, приносять иногдѣ, коли натрафлять на добре мѣсце и 20 літрôвъ яєчокъ, за котрî правительство платить имъ по 2 франки (1 зр.); звычайно однакожь зарабляють они не больше якъ оденъ до пôвтора франка. Въ громадахъ Алинъ-Бессема збирають вже вôдъ двохъ мѣсяцѣвъ по 20 тысячѣвъ літрôвъ яєчокъ и нищать. Яєчка тî суть уложенî въ мѣхурцяхъ, зъ котрыхъ каждый має по 30 яєчокъ. Можна собѣ представити, яка бы то була маса саранчѣ, колибъ зъ всѣхъ тыхъ яєчокъ вылупили молодî!

✝ Посмертнî вѣсти.

Володимиръ Лѣсковацкій, молоденькій писатель, котрого поезіи и другî працѣ на поли белетристики помѣщали ся пôдъ псевдонімомъ „Василь Тойсамъ“ въ нашихъ періодичныхъ письмахъ, молодець талановитый и чоловѣкъ на скрôзь честного и щирого характеру, померъ вчера у Львовѣ по довгôй и тяжкôй недузѣ въ 22 роцѣ житя. Вѣчна єму память!

Анна зъ Лотоцкихъ Малицка, вдова по бл. п. Иванѣ Малицкôмъ, деканѣ калускôмъ, и приходнику въ Кропивникахъ, упокоилась дня 15 н. ст. мая въ Станіславовѣ по довгôй и тяжкôй недузѣ въ 79 роцѣ житя. Вѣчна єй память.

Господарство, промыслъ и торговля.

Въ справѣ вывозу безрогъ на торгъ до Вѣдня, выдало міністерство торговлѣ розпорядженє, пôсля котрого транспортъ безрогъ, заосмотреныхъ приписаными, оплачеными пашпортами и узнаныхъ здоровыми, має вôдъ 26. мая 1891 прибувати до Вѣдня, до стації St. Marx, найпôзнѣйше до 2-ои годины по полудни въ понедѣлокъ кождого тыждня. Тамъ для нихъ буде призначене окреме мѣсце до выладованя и окреме мѣсце на торговици. Торгъ на галицкî свинѣ має вôдбуватись все вô второкъ кождого тыждня. По выладованю розслѣдить торговый урядъ заразъ станъ здоровля безрогъ, а якъ котрî будуть слабî, то заразъ має ся ихъ зарѣзати; тогды можна ихъ продати на вôдповѣдный ужитокъ. Безроги можуть купувати лише рѣзники и реставраторы. Безроги тî въ живôмъ станѣ можна тримати лише до понедѣлка по торзѣ. Здоровî, непроданî безроги, мѣжь котрыми на торзѣ не лучило ся анѣ одного случаю писковои або ратичнои заразы, можна перевезти до полудня въ середу на торговицю въ Вінеръ-Найштадтъ. Тамъ будуть они два днѣ пôдъ дозоромъ, а коли покажуть ся здоровыми, то зновъ можна ихъ продавати.

— Выстава рогатои худобы въ Калуши буде уладжена въ дни 12 червня с. р. тамошнымъ вôддѣломъ господарского товариства. Именно буде выстава приховку по субвенціонованыхъ розплодникахъ, приховку дородливѣйшихъ расъ рогатои худобы взагалѣ, а также бугаѣвъ субвенціонованыхъ и молодника, призначеного на продажь. Выстава тая має бути щедро вывѣнувана нагородами, медаліонами, письмами похвальными, нагородами грошевыми зъ фондôвъ державныхъ, повѣтовои рады и калуского выдѣлу товариства господарского, а кромѣ того дасть нагоду користнои продажи и набитку выставовыхъ оказôвъ въ тôмъ дни, яко въ дни головного ярмарку на худобу въ Калуши. Рада вôддѣлу товариства має запевненыхъ купцѣвъ на взôрцевыхъ бугайкôвъ дородливыхъ расъ.

— Дирекція зелѣзницѣ Кароля Людвика оголошує, що вôдъ 1 червня с. р., на стаціяхъ въ Пôдволочискахъ, Бродахъ, Сокали, Равѣ рускôй и Надбжезю можуть купцѣ собѣ вызначати, о скôлько выстане запасъ, порожнî мѣшки на оденъ разъ. Ихъ уживає ся для транспортôвъ збôжа, насѣня струкового и олѣйного въ цѣлыхъ ваґонахъ, а то за попереднымъ зложенємъ сумы 4 зл. 50 кр. вôдъ цѣлого ваґону, на разѣ лише при оборотѣ льокальнôмъ галицкои зелѣзницѣ льокальнои.

Торгъ збôжемъ.

20 мая	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9 25 10.50	8.50 10·—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7.——7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7.—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8.—	7.——7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—.——.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	12 5013.50	12.5013 25	12.2513 30	13.—14.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	15.—15.50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ 15·— до 15·50 зл.

Штука, наука и література.

— „Зорѣ“ ч. 9 мѣстить въ собѣ: Навѣжена, повѣсть Ивана Левицкого (Дальше); — Дескому на догадъ, акростихъ Д. Кенира; — Нѣ собѣ, нѣ людямъ, Данила Мордовця; — Шелестуны (Байка) Л. Глѣбова, — Весняна розмова (Василеви Лукичеви), поезія А. Кримского; — Мартинъ Боруля, комедія въ 5-ти дѣяхъ Карпенка Карого (Дальше); — Історія літературы рускои, написавъ Ом. Огоновскій (Дальше); — Новî творы драматичнî. II. Не поможуть чары, якъ хто кому не до пары (Драма Япчука), А. Кримскій; — Ооѣстки и критичнî замѣтки; — Нашî Илюстраціи (Данило Мордовець); — Література и штика; — Театръ; — Музика; — Бібліоґрафія.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ 20 мая. Для скрѣпленя бѣлградскои залоги покликало правительство зъ табору въ Банскôмъ Брдѣ все войско, а кромѣ того має ще прибути зъ Нишу оденъ баталіонъ ополченя.

Вѣдень 20 мая. Є. Вел. Цѣсарь и Архикнязѣ высказали ґр. Таффому свое сочувство по причинѣ смерти єго сестры.

Бѣлградъ 20 мая. Міністеръ вôйны Милетичь, котрый ще 15 с. м. подавъ ся бувъ до димісіи, котрои однакожь реґентія не хотѣла приняти заявивъ, що въ виду розрухôвъ не може выдавати нѣякого розпорядженя а тогды заразъ принято єго димисію, на мѣсце єго именовано полковника Прапорцетовича.

Прага 20 мая. Архікн. Кароль Людвикъ оглядавъ вчера выставу пôвъ до девятои ажь до першои годины. Публика витала єго при входѣ и выходѣ грôмкими окликами.

Софія 20 мая. Оногды вечеромъ приѣхали тутъ члены вѣденьского товариства спѣвацкого. На двôрци повитала ихъ австрійска кольонія и Стамболовъ; войскова музика заграла имнъ австрійскій. По вôдспѣваню двохъ пѣсень поѣхало товариство дальше до Константинополя.

Ліможь 20 мая. Арештовано тутъ двохъ людей, котрî пôдчасъ приѣзду президента кричали; „Прочь зъ Карнотомъ! Прочь зъ Констансомъ!“

Берлинъ 20 мая. Праса тутешна не приписує великого значѣня розрухамъ въ Бѣлградѣ вказуючи на то, що Росія стоить по сторонѣ реґентôвъ.

Корфу 20 мая. Завдяки енерґіи нового префекта наставъ вже спокôй и всѣ жиды потвирали свои крамы.

— **Єльбінґъ** 20 мая. Цѣсарь Вільгельмъ вôдповѣдаючи на привѣтну промову бурмістра сказавъ, що має повну надѣю, що миръ дасть ся по всѣй имовѣрности и на слѣдуючî роки удержати.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Кр...евскій.

АПТЕКА ПОДЪ „СРЕБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитŷ средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Невôдзовно

лишь еще до недѣлѣ дня 24 мая включно

КАРОЛЯ ҐАҐЕНБЕКА
КАРАВАНА СІНҐАЛЕЗÔВЪ и ТОМІЛÔВЪ

Отверта вôдъ годины $2^1/_2$ до 8 вечеромъ.

Представленя о годинѣ 3, $4^1/_2$, 6 и 7 по полудни.

Вступъ: I мѣсце 80 кр.; дѣти до 12-ти лѣтъ 30 кр. — II. мѣсце 30 кр; дѣти и войсковŷ до фельдфебли 20 кр.

(Львôвъ, „Імпресса“).

!! Даромъ !!

и оплачено высылаю мôй цѣнникъ **Суконъ** мужескихъ зъ поученьемъ якъ має ся самому собѣ брати мѣру — **сукно** власного выробу. Взоры и модни картоны. Наймоднѣйше, найтревальше и найдешевше.

Цѣлковитŷ убраня, менжиковы, пальтоты лѣтнŷ зъ сукна и шевіоту ôдъ 10 зр. и высше. Поручательство въ тôмъ, що не ôдповѣднŷ рѣчи принимаю назадъ.

Агенты всюда пошукуванŷ.

Фабрика суконъ мужескихъ.

KAROL BEER, Troppau, öster. Schlesien,

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ выналодкомъ

проф. Сокселета

МОЛОКО
стерилизоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленŷ тымъ молокомъ не слабують на жаднŷ слабости жолудковŷ або кишковŷ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 **зл.**

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ. при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Централььнои Каварнѣ.)

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ
на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылає

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛЕТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ 50 кр. а- в.

ЗАКЛАДЪ
ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ
ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО
у Львовѣ,
Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій курацiйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ $^3|_4$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Превосходнŷ въ смаку и запаху

черезъ **Суезъ** спроваджен

ГЕРБАТЫ
хиньскŷ

по зл. 2, 2·80, 3·20, 3·60, 4, 4·40 и 5 зл. за фунтъ = 500 ґрамôвъ.

Высѣвки гербаты

по зл. 1·50 и 1·70 за фунтъ = 500 ґрамôвъ зъ найсвѣжшого транспорту поручає **Торговля**

СТ. МАРКЕВИЧА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 42.

Повнŷ уряджения церковнŷ

по дешевôй цѣнѣ уставляю, а именно:

иконостасы, ôлтари, кивоты, ôлтари процесіональнŷ, также **всякŷ украшенія церковнŷ** и правдиво золоченŷ. На жаданье высылаю пляны.

Чернавскій,

рѣзбярь у Львовѣ, Сикстуска ч 2.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшъ общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Всякого рода
ВИНА
ЛѢЧНИЧŶ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

антикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровŷ, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

П о д я к а.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючŷ найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенŷ зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятŷ для Васъ якъ я, а тогды труды Вашŷ для допоможеня терпячôй людскости не сповзнуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

Груднŷ зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.